Р Е Ш Е Н И Е
№ 41105

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5610** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2 б.“З“ „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Д. М. И., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника адв. Я. А.,съдебен адрес: [населено място], [улица],блок „Д“, ет.1, оф.107,моб.тел.:[ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GPAM – 1443420/03.05.2026 г. на младши автоконтрольор И. П., отдел „Пътна полиция“,СДВР, с която по отношение на жалбоподателката е постановено „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.
Твърди се,че заповедта е постановена в нарушение на производствените правила – не е посочена датата на извършеното нарушение,не е налице и препратка към АУАН, като липсата на посочена дата не позволява да се установи и докаже служебното прекратяване регистрацията,като препоставка за постановялаване процесната заповед.
Твърди се още,че същата е материално законосъобразно, доколкото процесното МПС е било с поставени временни табели и издадено разрешение за временно движение,чийто срок на валидност е бил изтекъл към момента на проверката.Данни за служебно прекратена регистрация не се съдържат по преписката. Изтичането на срока на разрешение за временно движение е хипотеза коренно различна от служебно прекратена регистрация по чл.143 ЗДвП. И закона не поставя знак за равенсво между двете.
Заповедта е постановена в нарушени ена чл.6 АПК и е явно непропорционална,има характер на санкция.
Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“а“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.
С оспорваната Заповед е установено, че спямо жалбоподателят е съставен АУАН № GA 5339514, затова,че Д. Й., на 03.05.2026г. около 18:02ч. управлява ППС Д. Ч., рама № 831М685 по [улица]с посока на движение от ул. Околовръстен път към ул. Фора К., с автомобил нерегистриран по надлежния ред – с изтекли рег. табели.
На тази база и на основание чл.171 т.1 б.“з“ „ гг“ от ЗДвП от ЗДвП по отношение на г-н Й. е приложена мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.
Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-12086 от 14.10.2025 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР.
Оспорената по делото заповед е издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" – СДВР, като за него е приложена и запове № 513-9697 от 13.09.2024г. на директора на СДВР с която е преназначен на дължонст мбадши автоконтрольор,втора степен, отдел ПП на СДВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.
Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.
Относно наличието на фактически и правни основания, то извън изложеното в самата заповед следва да се има предвид още,че съгласно Тълкувателно решение №16/1975 г. на ОСГК на ВС, което не е загубило актуалност и след приемането на АПК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, например в съобщението до страните, или в друг документ към изпратената преписка. Противно на твърденията на жалбоподателя процесно оспорваната заповед съдържа препращане към съставеният спрямо жалбоподателят АУАН, изрично е посочено,че същият е взет предвид, и от този акт се установяват всички необходими за обосновката на акта обстоятелства. В този смисъл процесната заповед е мотивирана. И от тези данни ясно е установява и датата и часа на установеното нарушение.
Нормата на чл.171 т.1 б.“з“ „гг“от ЗДвП е ясна и безусловна и същата създава задължение за конкретно поведение на водачите на МПС съответстващо на задължението на чл.140 ал.1 ЗДвП под риск от прилагане на ПАМ спрямо тях.
И това следва ясно от делегацията на чл.171 т.1 б.“з“ „гг“от ЗДвП към чл.175 ал.3 от с.з. по силата на която се наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

По нарочно искане на жалбоподател съдът е задължил ответника да представи доказателства от които да се установи кой автомобил е регистриран с посочената в заповедтта временна регистрация 831М635. Видно от изпратеният отговор с този номер е регистриран лек автомобил БМВ модел 330 с издадени временни номера на М. Я..

Съдът установява,че това са коренно различни автомобил и лице от описаните в процесната ПАМ, респ. същата неправилно е приложена спрямо жалбоподателя.

За фактическа яснота следва да се отбележи,че временния рег. номер на жалбоподатебля е 831М685. Ако обаче разминавията по фактите се дължаха на допусната фактическа грешка,то съобразно нормата на чл.62 АПК ответника е имал възможност да я поправи нееднократно. В т.ч. делото е отлагано два пъти именно с указания за представяне данни за този номер конкретният автомобил и лицето на което е регистрирано.

С оглед на така констатираните факти следва да се приеме,че жалбоподателят не е идентифициран като водач на посоченият автомобил и заповедта,като незаконосъборазна следва да се отмени.

При този изход от спора и съборазно нормата на чл.143 ал.1 АПК основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане сторените по делото разноски.При лиса на възражение от ответната страна и при доказаност на заплащането на адвокатско възнаграждение и осъществявано процесуално представителство по деото,същите следва да бъдат присъдени съборазно предявеният размер.

Поради това и на основание чл.172 ал.2 предл.второ от АПК,Административен съд София-град,74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GPAM – 1443420/03.05.2026 г. на младши автоконтрольор И. П., отдел „Пътна полиция“,СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. М. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 515.11е/петстотин и петнадесет евро и единадесет цента/ съдебно-деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: